

[Marianne Bentsen-Pedersen]

er vant til disse procedurer, og det er køberne, der står i den enkelte situation og skal tage stilling ud fra det enkelte tilfælde.

Vi mener, det er vigtigt, at der oplyses om, hvilke betingelser en vare sælges under, men at det måske er lige så vigtigt at oplyse om varens indhold. Hvis forbrugerne fik oplysning om alle varers indhold, ville forbrugsmønsteret sikkert ændre sig meget. Der ville måske være varer, der overhovedet ikke blev solgt. Varens formåen ville det også være godt at få oplyst for forbrugeren. Man kunne oplyse om elforbruget, f. eks. ved køkkenmaskiner, og man kunne oplyse om holdbarhed ved almindelig brug. Lovforslaget er altså ikke tilstrækkeligt, men vi må videre i samme kanal, og vi er klar til at tage tingene skridt for skridt.

Fra vor side er vi især glade for, at vi får den effektive rente meddelt, fordi det giver et objektivt udtryk for, hvad omkostningerne er ved dette køb.

Derimod er vi ikke så glade for afsnittet om fortrydelsesretten. Vi mener, det er skadeligt, at man kan aftale at afstå fra sin fortrydelsesret. De færreste forbrugere regner vel med at fortryde deres køb, og de vil derfor i de fleste situationer være parate til at afstå fra fortrydelsesretten.

Noget af det, man kunne tænke sig at drøfte i udvalget, var omfanget af lovforslaget. Måske skulle de små næringsdrivende med i flere paragraffer. Det kunne umiddelbart synes rimeligt, at de skulle have samme oplysninger om betingelserne for salg som de øvrige købere.

Vi mener, lovforslaget er et fremskridt, og vi lover en positiv udvalgsbehandling.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil allerførst takke ministeriet for de overordentlig fyldige referater af betænkningerne og omhyggelige beskrivelser af de afvejsler og valg, som har fundet sted i ministeriet. Det er en stor hjælp for ordførere, og det vil jeg gerne takke for.

Jeg har egentlig lyst til i den forbindelse også at takke ministeren for det lille hjertesuk, han har placeret sidst i sin fremsættelse, hvor han erkender, at lovforslaget er overordentlig vanskeligt at få overblik over. Det tror jeg alle her kan tilslutte sig. Der kan kun blive tale om at gå ind på nogle få over-

ordnede betragtninger i forbindelse med dette meget komplicerede lovforslag.

Det radikale venstre er enig i, at der er behov for at modernisere og udvide den gamle afbetalingslov. Af de nydannelser, jeg vil nævne her, kan jeg kun nå at nævne to. Det ene er det forbedrede oplysningsgrundlag. Vi er enige i, at den effektive rente principielt bør oplyses. Vi er fuldstændig klar over vanskelighederne – nogle har også været nævnt her i dag – og vil gerne være med til i udvalget at finde løsninger, som på én gang er reelle beskyttelser, og som erhvervslivet kan leve med. Vi vil også gerne i udvalget se på, hvordan de generelle, skærpede krav til oplysninger mest praktisk kan lade sig gennemføre ved kontokøb. Jeg mener, der her er nogle problemer, som lovforslaget ikke har fået løst til fulde.

I den forbindelse vil jeg spørge, hvordan det kan være, at den øgede forbrugerbeskyttelse, som indføres ved kontosalg, ikke omfatter et kommende kontosalgsområde, der finansieres af pengeinstitutter, det såkaldte Dankort.

Det andet væsentlige nye område i dette lovforslag, som jeg vil nævne, er fortrydelsesretten. Jeg forstår, at den fortrydelsesret, som er helt nødvendig ved dørsalg og postordre, nu udvides til en generel ret. Men hvordan skal man så forstå § 9, stk. 1, hvor der står, at i det omfang der ikke er aftalt andet, gælder denne regel? Når man har en sådan indskrænkning i den generelle fortrydelsesret, må man spørge, om man så ikke kunne klare sig med den praksis, som har udviklet sig i dag, hvor vi på meget store områder har den praksis, at man kan bytte. Man kunne derfor ønske sig, at ministeren ville give bare et enkelt eksempel eller et par eksempler på områder, hvor fortrydelsesretten burde gælde efter ministerens mening, men hvor den altså ikke gælder i dag. Jeg går ud fra – og det er baggrunden for, at jeg spørger – at forretninger fortsat skal kunne nægte f. eks. at bytte badedragter. Eller hvad med forførelige varer? Vil det ikke blive meget svært at trække grænsen, hvis der da er en sådan grænse?

Til slut vil jeg sige, at jeg er glad for, at ministeren her vil fremme en koordinering af den nordiske lovgivning og ikke lader sig stoppe af den påtænkte lovgivning i EF. Alt for ofte ser man ministerierne bruge den modsatte argumentation, nemlig at vi ikke